



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Symeones monasterii Insomnium monachus Romam profectus, eos
qui Roma Constantinopolim mißi erant, cum hæreticis communicasse
assusat, quodq[ue] tum illos, tum qui cum Petro communicabant, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

& orthodoxus esset, & vt leges ecclesiae postulant, ordinatus. Petrus autem ex duobus solum episcopis eadem erroris prauitate cum illo infectis, creatus, tū denique quòd statim post Ioannis fugam, nulla non supplicij genera orthodoxis ab eo inflicta. Quae omnia Acacio per quosdam, qui Constantinopolim venerunt significata esse, Acaciumque Petro in omnibus, quae moliebatur, subsidio fuisse memorant.

Quòd Symeones monasterii Insomnium monachus Romam profectus, eos qui Roma Constantinopolim missi erant, cum haereticis communicasse accusat, quodque tum illos, tum qui cum Petro communicabant, ecclesia Romana abdicabat. Caput XXI.

Creuere etiam res istae sermone Symeonis monachi, (qui fuit ex numero eorum, qui vocantur ἀνομιστοί) missi à Cyrillo ad Felicem. Nam Misinus & Vitalis ab eo fuere repræhensi, propterea, quòd cum haereticis communicarant, idque cum nomen Petri, vt haeretici palam in sacris tabulis recitaretur: quodque ea ratione multi simplices homines ab haereticis in errorem inducerentur, qui affirmare non dubitarunt, Petrum ab episcopo Romano in communionem receptum esse. Addidit etiam Symionum cum quaedam quaestiones rogarentur Misinum, & eius fautores, noluisse quenquam orthodoxorum in colloquium, venire vel literas reddere, vel quicquam contra veram synceramque fidem admissum accuratè examinare. Producebatur item in mediū Sylvanus presbyter, qui vna cum Misino & Vitali fuisset Constantinopoli, isque verba monachorum confirmavit. Lecta est praeterea Acacij epistola ad Simplicium, quae significabat, Petrum iam pridem & abdicatum fuisse, & filium tenebrarum declaratum. Quibus de causis Misinus & Vitalis de sacerdotij gradu dimouentur & à sacrosancta ac pura separantur communiōne, idque de sententia totius concilij, quod ista, quae sequuntur,

*Vid. hae
epistolā
Tom. I.
Concil.
Gen. fol.
958.*

quuntur, de Petro pronuntiavit, Petrum hæreticum iam pridem sententia sacræ sedis apostolicæ condemnatum, interdictum ecclesie, & anathemate multatum, ecclesia Romana non recipit: cui quidem licet nullum aliud crimen obijciatur, hoc profecto satis habet ponderis, eum quidem non posse orthodoxis præesse, quod ab hæreticis ordinatus fuit. Eadem concilij sententia hoc quoque complexa est: Acacium episcopum Constantinopolis grauisimo crimine dignum res ipsa declarauit: quippe qui tametsi literas ad Simplicium scripserit, & Petrum appellarit hæreticum, tamen idem ipsum iam Zenoni minime patefecerit, cum certe istud, si modo amaret Zenonem, præstare deberet. Verum imperatoris desiderio satisfacere, quam fidei consulere expetit. Sed ad ea, quæ deinceps explicanda sunt, sermonem transferamus. Extat epistola Acacij ad antistites Aegypti, Clericos, monachos, & ad populum vniuersum, qua eos schismate dissidentes conatur ad concordiam reducere. De quibus rebus scripsit etiam ad Petrum episcopum Alexandrinum:

*De turba Alexandria ac plerisque in locis aliis ob
Chalcedonense concilium suscitata.*

Caput XXII.

ITaque cum scisma Alexandria exardesceret, Petrus quibusdam episcopis, & monasteriorum præpositis persuasit, uti cum ipso communicarent: Leonisque etiam de fide decisionem, & Acta concilij Chalcedonensis, & eos, qui libros Dioscori & Timothei non reciperent, damnauit anathemate. Quinetiam alios plurimos, cum illis idem persuadere non posset, suis ipsorum monasterijs exturbauit. Quibus de causis: Nephalius Constantinopolim profectus, quid factum sit nuntiat Zenoni: qui animo propterea conturbatus, Cosmam unum ex satellitum suorum numero eum mittit: qui quidem grauisimis minis coargueret Petrum, quod tum contra literas Zenonis de concordia scriptas fecisset, tum sua asperitate grauem seditionem excitasset. At cum nihil Cosmæ succederet ex sententia, præterquam quod monachi expulsi eius opera, suis ipsorum monasterijs essent restituti, ad imperatorem reuertitur. Qua-

Ll

re impe-